

Чакван Хасан

Київський національний університет технологій та дизайну

Науковий керівник – к. пед. н., доц. Богославець Л. П.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ-ІНОЗЕМЦІВ У ЗВО УКРАЇНИ

Коли я готував матеріал, мені до душі припала одна цитата Кофі Аннана, якою я хотів би почати свою доповідь: «Знання – це сила. Інформація дає волю. Освіта – це передумова прогресу в кожному суспільстві, в кожній сім'ї». Якщо ми хочемо знати, наскільки прогресивною і модернізованою є певна спільнота чи країна, то слід спочатку подивитися на рівень їх освітньої системи. Отже, давайте розглянемо українську систему освіти як визначальний показник рівня розвитку країни.

Прогресивність охоплює систему освіти як цілісність, а тому має здійснюватись системним чином. Основними складниками системи освіти України є дошкільна, початкова, шкільна, професійно-технічна та вища освіта. Модернізація має розгортатись у кожному з цих підрозділів.

Цілісність системних реформ у галузі освіти є передумовою становлення України в якості сучасної європейської інтелектуально-інноваційної держави і нації, яка, зберігаючи власні традиції культури і освіти, здатна до творення нових методів навчання[1].

Сучасна освіта є середовищем змістового, ціннісного і культуротворчого поєднання минулого, теперішнього і майбутнього українського народу. З огляду на це актуальним є вивчення єдності традицій та інновацій, адже традиція є таким стабілізуючим елементом розвитку освіти, який дозволяє не тільки транслявати історичну пам'ять і духовно-культурну енергію нації, а й сприяти інноваційному пошуку нових форм і технологій освітнього процесу[2].

Одним із основних векторів сучасної української вищої освіти є враховування потреби та очікування нового покоління, оскільки вони

відрізняються від тих що були 10 або 20 років тому. Сучасний світ стає все більш глобалізованим, і ідеї, відчуття та потреби нового покоління відрізняються від попередніх, оскільки вони виходять за межі власної країни. Саме тому сучасна українська освіта повинна враховувати цей момент в процесі модернізації.

Є потреба говорити про те, наскільки актуальними для України є дослідження у напрямку пошуку нових методів інтернаціоналізації молоді, залучення її до надбань світової культури, виховання у душі толерантності[2]. Одним з показників цього аспекту є кількість іноземних студентів та якість освіти, яка їм надається. Кількість іноземних студентів в Україні постійно зростає. Станом на 1 січня 2018 року ця цифра складала 66 тис. 310 іноземних студентів. Тобто, незважаючи на усі труднощі, з якими ми зіштовхуємося, інтерес до здобування вищої освіти в Україні постійно зростає.

Поступове вирішення проблем, пов'язаних зі створенням умов для отримання якісної освіти студентами-іноземцями, говоритиме не тільки про покращення іміджу країни, а й про надолуження втраченого з роками освітнього потенціалу України.

Безумовно, найбільше впливає на адаптацію іноземних студентів мовне середовище. Умови життя та навчання ставлять нас, іноземців, у досить скрутне становище: ми живемо і навчаємося у двомовному українсько-російському середовищі. Студентам КНУТД надається підготовчий курс з української мови, кожний курс вивчає українську мову як іноземну, але найбільшими труднощами є не вивчення української, а те, що більшість лекційного матеріалу, зокрема на факультеті дизайну, подається російською мовою. Тобто фактично для того, щоб швидше адаптуватися та сприймати навчальний матеріал, ми, іноземні студенти, маємо вивчити та розуміти дві мови, що, як наслідок, сповільнює процес та якість нашого навчання.

Тому я вважаю, що для підвищення рівня та прискорення модернізації освіти важливим аспектом є її мовна уніфікація.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Калашнікова С. Організаційний розвиток вищого навчального закладу та його значення у розбудові лідерського потенціалу університетів // Вища освіта України. – 2012. – № 3 (додаток 2), том 1. – С. 40-43.
2. Розвиток сучасної освіти: освітологічні наголоси. Наукові праці / авт. кол.: В.Г. Кремень, О.В. Сухомлинська, І.Д. Бех та ін. – К. : Київський університет імені Бориса Грінченка, 2011. – 152 с. – С. 23.